

Antidogma - Tilos zónák Európában I.

2016 március 21. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Nem titok, hogy a korlátlan gondolat- és szólásszabadság híveként ellene vagyok minden dogmának, f?leg azoknak, amelyeket törvényi er?vel, mintegy manu militari igyekeznek bebetonozni a köztudatba. Éljen és virágozzon a revizionizmus minden területen, ütközzenek az érvek és ellenérvek szabadon! Elvi síkon egyáltalán nem kifogásolom tehát, hogy újabban már nálunk is akadnak olyan publicisták, „szakért?k”, akik provokatíve kétségbe vonják az ún. no-go zónák létezését. Ez az angol kifejezés azokat a lakónegyedeket, városrészeket jelöli, amelyekb?l az arab-afrikai, f?leg muszlim bevándorlók kiüldözik az ?shonos lakosságot, és így az adott ország szuverenitása alól de facto függetlenedett etnikai gettókat hoznak létre, ahol a helyi nagy- és kisf?nökök szigorúan hierarchizált „párhuzamos társadalmat” építenek ki b?nözésen alapuló gazdálkodással (kábitószers- és fegyverkereskedelem, prostitúció, védelmi pénzbehajtás stb.), iszlám törvénykezéssel (saría), ugyanakkor kockázatos téve minden behatolási kísérletet az államhatalom képvisel?i (rend?rök, t?zoltók, ment?sök) számára. Egyébként a „fehérek menekülése” (white flight) mint jelenség az USA-ban is ismert, és mivel ott sokkal korábban kezd?dött, mint Európában, id?közben egész városok (Detroit, Cleveland, Oakland, Baltimore, Memphis, New Orleans stb.) eo ipso lepusztulását eredményezte.

Európában, ahol a balliberális társadalommérnökség deviáns utópiái még rendületlenül folytatják reménytelen utóvédharcukat a kíméletlen realitásokkal, hivatalos helyeken természetesen hallani sem akarnak ezekr?l a tiltott zónákról. Az amerikaiak legalább többé-kevésbé ?szinték a saját társadalmi patológiáikat illet?en, hallgatólagosan elismerik a feketék b?nözésének (black on white crime) valóságát is. Az európaiak körében viszont a politikailag korrekt sumákolás dívik: amir?l nem beszélünk, az nincs. Törjük össze a h?mér?t, hátha lemegy a láz. Mindennek dacára mégis ezerszámra találhatunk a no-go zónákra vonatkozó utalásokat rend?rségi, médiabeli és kormányzati forrásokban egyaránt, amelyek az interneten könnyedén fellelhet?k egyszer? Google-kereséssel. Egy állítólag „nem létező” jelenséghez képest, úgy vélem, ez elég jó találatarány.

Esztétikailag sem lévén mazochista, a nyugat-európai lepukkadt etnikai dzsumbukok „következetes” bejárása helyett én inkább elméletileg átam bele magam a témába, hogy aztán Magyarországon els?ként kongassam meg a vészharangot az iszlám európai nyomulására figyelmeztetve, éppen ezeken a hasábokon, mondhatni id? el?tt, az ezredforduló környékén, amikor – egy id?közben igencsak aktuálissá vált analógiával élve – mások még csak az angyalok nemér?l vitáztak.

Nem akárki vezetett nyomra: maga Guillaume Faye, a francia Új Jobboldal fenegyereke, az iszlamizmus világviszonylatban is egyik legismertebb kritikus. Európa gyarmatosítása – ?szinte beszéd a bevándorlásról és az iszlámról cím? 2000-es klasszikusában olvasható: „Az etnikai háború megkezd?dött. Hangfogóval. És évr?l évre terjed. Jelenleg egy lappangó városi gerilla formáját ölti magára: gépkocsik vagy üzletek felgyújtása, az európaiak ismételt megtámadása, k?dobálások, a tömegközlekedés elleni támadások, a rend?röknek vagy t?zoltóknak állított csapdák, razziák a belvárosokban stb. Ahogyan a jelenségr?l készült egyik figyelmes szociológiai tanulmány bizonyítja, az afrikai-arab fiatalok b?nözése a területek meghódításának és az európaiak ki?zésének is az eszköze a francia állami téren belül. Nem csak az egyszer? gazdasági b?nözés okai motiválják. A városnegyedekb?l kiindulva enklávék vagy »jognélküli zónák« jönnek létre, amelyek olajfoltként terjednek kívül. Amint az idegen népesség elér egy bizonyos arányt, a b?nözés elköltözésre készíti az etnikai bandák által zaklatott fehér kismembereket. A rend?rség – amelyet az igazságszolgáltatás nem támogat – irtózik beavatkozni ezekben a meghódított övezetekben, amelyek így elvesznek a jogállam számára. Már mintegy ezer van bel?lük Franciaországban.”

Határ Gy?z?vel (R.I.P.) is a közös iszlám- vagy inkább monoteizmus-fóbiánk hozott össze. Kiváló írónk több évtizedes angliai tartózkodása során autodidakta módon képezte ki magát iszlamológussá, mégpedig a legkiválóbbak egyikévé, amint azt az írásai eklatánsan bizonyítják. Emlékszem, hogy a beszélgetéseink során újra és újra megosztotta velem az európai civilizáció jöv?jével kapcsolatos aggodalmát, amelyet a londonisztáni no-go zónákban szerzett személyes tapasztalatai csak tovább er?sítettek.

Egyik kedves hölgyolvasónktól igen figyelemre méltó levelet kaptam már vagy egy évtizede Svájcából, amelyben az egyik cikkemre reflektált. A közlend?je alapján, azt hiszem, érthet?, ha a neve említése nélkül idézem. Ezt írta: „Élesen látja, mir?l is van szó – és minden állítása igaz, helytálló. Például az »etnikai polgárháború el?szel« (Franciaország). Hosszasan ragozhatnám a Genf kantonban el?forduló betöréses agressziók eredetét... Igenis, még az itteni nyugodtabb környéken is az arabok szekálják, molesztálják (késelik) a fehér embert. Félünk t?lük! Polgári fegyveres védelem szervez?dik ellenük. Ha ez így folytatódik, lassan már arra gondolok, hogy fiamnak tán nyugodtabb jöv?je lenne otthon.”

Akkoriban osztotta meg Vass Krisztián barátom is londoni úti „élményeit” lapunk olvasóival, futólag azt is

megemlítve, hogy a brit főváros kellés közepén fehér emberként levegőnek nézte és nem szolgálta ki egy „egzotikus tájról jött boltos”.

Ami engem illet, legutóbb 2000-ben jártam Párizsban, és valószínűleg utoljára is. Az ízlésemhez képest már akkor is túl sötét volt az utcakép a „Fény (egykori) Városában”, és a helyzet azóta nyilván csak fokozódott. Ha Ouagadougoura lennék kíváncsi, Burkina Fasóba mennék, ha Sidi Bel Abbesre, Algériába. Ennek azonban minimális az esélye. Párizsban ízelítőt kaptam mindkettőtől, de túl nagy volt a dózis: elcsapta a gyomrom mindörökre. Ezzel egyébként távolról sem vagyok egyedül. Európaiak tízmilliói jártak ugyanígy, főleg azok, akiket már elüldöztek az új honfoglalók a „nem létező” no-go zónákból. Szomorú, hogy a dolgok jelen állása szerint az átlagembereket illetően ez az egyetlen demográfiai kategória, amely lendületes növekedésnek nézhet elébe.

Gazdag István - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni győzeletről tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló